Kâinatın alkışladığı gece: Regaib

Aziz Kardeşlerim!

Size iki pusulayı Leyle-i Regaib'den altı saat evvel yazdım. Hizbü'n-Nuriye, kâğıt ile teslimden sonra, kat'iyen benim kanaatimde bir nevi' mu'cize-i Ahmediye olarak, iki aydan beri mütemadiyen kuraklık ve yağmursuzluk, her tarafta daima namazlardan sonra pek çok duâların akim kaldığı ve herkes me'yusiyetten derd-i maişet endişesiyle kalben ağlarken, birden Leyle-i Regaib –bütün ömrümde hiç mislini işitmediğim ve başkalar da işitmediği– üç saatte yüz defa, belki fazla tekrar ile melek-i ra'dın yüksek ve şiddetli tesbihatıyla öyle bir rahmet yağdı ki, en muannide dahi Leyle-i Regaib'in kudsiyetini ve Hazret-i Risaletin bir derece, bir cihette âlem-i şehadete teşrifinin umum kâinatça ve bütün asırlarda nazar-ı ehemmiyette ve rahmeten lil-âlemîn olduğunu ispat etti ve kâinat o geceyi alkışlıyor diye gösterdi. "Acaba, duâlarımızda Isparta, bu memleketle beraberdi, bu yağmurda hissesi var mı?" merak ediyorum. Şimdiye kadar çok emarelerle Risale-i Nur bir vesile-i rahmet olmasından, bu rahmet îma eder ki, her halde ehemmiyetli bir fütuhatı perde altında vardır ve belki serbestiyetine bir işarettir. Hem burada Lem'alar'ın verdiği iştiyak cihetiyle yazıcıların çoğalması, inşaallah bir nevi' makbul duâ hükmüne geçti.

Emirdağ Lâhikası, mektup no: 16, s. 65

***

..Doksan dokuz gün içinde yalnız Leyle-i Regaib ve Leyle-i Mi'rac'a yağmur rahmetinin tevafuku ve o iki gece ve güne mahsus olması, daha evvel ve daha sonra olmaması ve ihtiyac-ı şedidin tam vaktine muvafakati ve Mi'raciye Risalesi'nin burada çoklar tarafından şevkle kıraat ve kitabet ve neşrine rast gelmesi; ve o iki mübarek gecenin birbiriyle birkaç cihette tevafuk etmesi; ve mevsimi olmadığı için acib gürültülerle, söylenmeyecek maddî mânevî zemin gürültüleriyle feryadlarına tehditkârâne ve tesellidarâne tevafuk etmesi ve ehl-i imanın me'yusiyetinden teselli aramalarına ve dalâletin savletinden gelen vesvese ve za'fiyetine karşı kuvve-i maneviyenin takviyesini istemelerine tam tevafuku, "Bu geceler gibi, şeâir-i İslâmiyeye karşı hürmetsizlik edenlerin hatalarına bir tekdir olarak, kâinat, bu gecelere hürmet eder. Neden siz etmiyorsunuz?" diye manasında, kesretli rahmetle şeâir-i İslâmiyeye karşı, hatta semavat ve feza-i âlem hürmetlerini göstermekle tevafuk etmesi, zerre miktar insafı olan bilir ki, bu işte hususî bir kasd ve irade ve ehl-i imana hususi bir inayet ve merhamettir; hiçbir cihetle tesadüf ihtimali olamaz.

Emirdağ Lâhikası, mektup no: 19, s. 68

***

Medrese-i Yusufiye Mektupları

Müdafaa ve Meyve Risaleleri bütün avukatları hayrette bıraktı

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bize ihbar edene ve yazana zarar gelmemek için, şimdilik ehl-i vukufun ittifakıyla kararlarını size göndermeyeceğim. Bu son ehl-i vukuf, bütün kuvvetiyle bizi kurtarmak ve ehl-i dalâlet ve bid'iyyâtın şerrinden muhafaza etmek için çalışmışlar, bize isnad edilen bütün suçlardan tebrie ediyorlar. Ve Risale-i Nur'dan tam ders aldıklarını ihsas edip, Risale-i Nur'un ilmî ve imânî kısmının ekseriyet-i mutlaka ile vâkıfâne yazıldığını ve Said ise "Hem samimî, hem ciddî kanaatlerini beyan ederek, ondaki kuvvet ve iktidar, isnad edildiği gibi tarikat icadı veya cemiyet kurmak veya hükûmet ile mübareze etmek değildir, belki yalnız Kur'ân'ın hakikatlerini muhtaçlara bildirmek kuvvet ve iktidarıdır" diye müttefikan karar vermişler. Ve gayr-i ilmî tabir ettikleri mahremlere karşı demişler ki: "Bazen cezbeye ve şuurun heyecanına ve ihtilâl-i ruhiyeye kapılmasından, bu eserler ile mes'ul olmamak lâzım geliyor" manasını ifham ediyorlar. Ve "Eski Said", "Yeni Said" tabirinde iki şahsiyet ve ikincisinde fevkalâde bir kuvvet-i imaniye ve ilm-i hakaik-ı Kur'âniye manasını, feylesofların hatırı için "Bir nevi cezbe ve ihtilâl-i dimağiye ihtimali var" diye, hem bizi şiddetli tabiratın mes'uliyetinden kurtarmak, hem muarızlarımızı okşamak için "Sem' ü basar cihetinde halüsinasyon hastalığı ihtimali nazar-ı dikkate alınabilir" demişler. Onların bu ihtimalini esasıyla çürüten, ellerine geçen ve bütün akılları geri bırakan Nur Risaleleri ve bütün avukatlara hayret veren Müdafaa ve Meyve Risaleleri kâfi ve vâfi bir cevaptır. Ben çok şükrediyorum ki, bir hadis-i şerifin mazhariyeti bu ihtimal ile bana verilmiş.

Hem o ehl-i vukuf, bütün kardeşlerimizi ve beni tam tebrie edip derler: "Said'in âlimâne ve vâkıfâne eserlerine iman ve ahiretleri için bağlanmışlar; hiçbir cihette hükûmete karşı bir sû-i kasdlarına dair bir sarahat ve bir emare, ne muhaberelerinde ve ne de kitap ve risalelerinde bulmadık" diye o heyetin ittifakıyla karar verip biri Feylesof Necati, biri Yusuf Ziya (âlim), biri de Feylesof Yusuf namlarında imza etmişler.

Lâtif bir tevafuktur ki; biz bu hapse kendimiz hakkında bir medrese-i Yusufiye ve Meyve Risalesi onun meyvesidir dediğimiz gibi, bu iki Yusuf dahi perde altında "Biz dahi o medrese-i Yusufiyedeki derse hissedarız," lisan-ı halleriyle ifade etmeleridir. Hem cezbeye lâtif bir delilleridir ki; "Otuz Üçüncü Söz" ve "Otuz Üç Pencereli Otuz Üçüncü Mektub" gibi tabirleri, hem kendi kedisinin "Yâ Rahîm, yâ Rahîm!" tesbihini işitmesi, hem kendini bir mezar taşı görmesi, cezbe ve halüsinasyon ihtimaline delil göstermeleridir.

Şuâlar, On Üçüncü Şuâ, s. 374